

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/15/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615010045
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3615010045.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci obžalovaného Y. B. a spol. pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.07.2015, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

Y. B., nar. XX. XX. XXXX v B., trvale bytom B. Č.. XXX,
nezamestnaný, t. č. ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou,
a

W. B., nar. XX. XX. XXXX v B., trvale bytom B.e, prechodne
bytom B., W. Č.. XXXX/XX, nezamestnaný,

s ú v i n n í , ž e :

obžalovaný Y. B. a obžalovaný W. B. pod vplyvom alkoholu dňa 05.12.2014 v čase okolo 16.40 hod. v Partizánskom na Sládkovičovej ulici napadli V. J. tak, že najskôr obžalovaný W. B. nohou kopol do predného kolesa bicykla, na ktorom šiel V. J., ktorý po chvíli zosadol z bicykla, aby si napravil volant bicykla, ktorý sa mu v dôsledku tohto kopnutia posunul, kde k nemu dobehli obaja obžalovaní a spoločne ho začali opakovane udierať do oblasti hrude a kopať do nôh, pričom V. J. volal o pomoc a útoku obvinených sa bránil svojím bicyklom, následne obžalovaný Y. B. pristúpil k zadnému nosiču bicykla poškodeného, odkiaľ vzal nákupnú nylonovú tašku s obsahom 1 ks biely chlieb, 1 chlieb zemiakový, 1 ks syr Bambino, 1 ks maslo Flora a 3 ks cukroviniek Čokoládový fikar a s uvedenou taškou z miesta činu ušiel, pričom obžalovaný W. B. ďalej útočil na poškodeného tak, že ho udieral do oblasti hrude a od svojho ďalšieho útoku na poškodeného upustil až po tom, ako sa po neho vrátil obžalovaný Y. B., s ktorým spoločne z miesta činu ušli, pričom uvedeným konaním obžalovaní spôsobili poškodenému V. J. drobné zranenie - povrchovú ranu pravého stehna v strednej tretine, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie a taktiež poškodenému V. J. obžalovaní spôsobili škodu na odcudzených veciach v celkovej výške 9 €,

t e d a :

spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

č í m s p á c h a l i :

zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný Y. B.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 3 písm. d/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný W. B.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 110 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 3 písm. d/ Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 51 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Trestného zákona je obžalovaný povinný sa osobne ospravedlniť poškodenému V. J..

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň ruší výrok o treste vo vzťahu k obžalovanému W. B. uloženým mu trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/39/2013-453, zo dňa 09.07.2013, oznámený obžalovanému dňa 18.12.2014, právoplatným dňa 18.12.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Partizánskom podal dňa 02.04.2015 na Okresnom súde Partizánske obžalobu na obvinených Y. B. a W. B. pod č.k. Pv 507/14/3305-22 pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že obžalovaný Y. B. a obžalovaný W. B. pod vplyvom alkoholu dňa 05.12.2014 v čase okolo 16.40 hod. v Partizánskom na Sládkovičovej ulici napadli V. J. tak, že najskôr obžalovaný W. B. nohou kopol do predného kolesa bicykla, na ktorom šiel V. J., ktorý po chvíli zosadol z bicykla, aby si napravil volant bicykla, ktorý sa mu v dôsledku tohto kopnutia posunul, kde k nemu dobehli obaja obžalovaní a spoločne ho začali opakovane udierať do oblasti hrude a kopať do nôh, pričom V. J. volal o pomoc a útoku obvinených sa bránil svojim bicyklom, následne obžalovaný Y. B. pristúpil k zadnému nosiču bicykla poškodeného, odkiaľ vzal nákupnú nylonovú tašku s obsahom 1 ks biely chlieb, 1 chlieb zemiakový, 1 ks syr Bambino, 1 ks maslo Flora a 3 ks cukroviniek Čokoládový fikar a s uvedenou taškou z miesta činu ušiel, pričom obžalovaný W. B. ďalej útočil na poškodeného tak, že ho udieral do oblasti hrude a od svojho ďalšieho útoku na poškodeného upustil až po tom, ako sa po neho vrátil obžalovaný Y. B., s ktorým spoločne z miesta činu ušli, pričom uvedeným konaním obžalovaní spôsobili poškodenému V. J. drobné zranenie - povrchovú ranu pravého stehna v strednej tretine, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie a taktiež poškodenému Jozefovi Filovi obžalovaní spôsobili škodu na odcudzených veciach v celkovej výške 9 €.

Na hlavnom pojednávaní dňa 17.06.2015 obaja obžalovaní po zákonom poučení urobili v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že sú vinní zo spáchania predmetného skutku uvedeného v obžalobe spáchaného vo forme spolupáchatelstva a svoje konanie oľutovali. Následne samosudca postupom podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, v súlade s § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku zistil otázkami či obaja obžalovaní:

- rozumejú z čoho sú obžalovaní,
- boli poučení o svojich právach najmä o práve na obhajobu, či im bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohli radiť o spôsobe obhajoby,

- rozumejú právnej kvalifikácii predmetného skutku,
- vedia, aká je trestná sadzba za tento trestný čin (zločin) im kladený za vinu,
- sa dobrovoľne, z vlastnej vôle priznávajú k spáchaniu žalovaného trestného činu.

Nakoľko obaja obžalovaní na všetky položené otázky odpovedali kladne (áno), súd po následnom vyjadrení prokurátora a poškodeného podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku ich vyhlásenie prijal a dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznali k spáchaniu tohto skutku nevykonali a vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, po právnej stránke konanie obžalovaných popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku kvalifikoval ako zločin lúpeže spáchaný vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1 Trestného zákona.

V ich konaní ide o priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaní chceli spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spôsobiť ohrozenie chráneného záujmu.

Pri hodnotení osoby obžalovaného Y. B. súd zistil, že je slobodný, doposiaľ bol 5 krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. OT/42/2012 zo dňa 13.09.2012, právoplatný dňa 22.09.2012, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, kedy mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd tiež zistil, že rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/63/2009 zo dňa 19.06.2009, právoplatným dňa 19.06.2009 bol obžalovaný odsúdený okrem iného za spáchanie zločinu na súhrnný trest odňatia slobody podmiennečne na 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky a 6 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/63/2009-153 zo dňa 07.04.2010, právoplatným toho istého dňa, súd rozhodol o neosvedčení sa obžalovaného v skúšobnej dobe a nariadil mu trest vykonať so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Od roku 2010 do súčasnosti bol obžalovaný Y. B. 6 krát postihnutý za priestupok. Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Hrnčiarovciach nad Parnou súd zistil, že správanie a vystupovanie obžalovaného je na požadovanej úrovni, v súlade s ústavným poriadkom a časovým rozvrhom dňa odsúdených. Príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje. V kolektíve odsúdených konfliktné situácie nevyvoláva. Doposiaľ nebol disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. Obžalovaný bol 10.02.2015 pracovne zaradený na pracovisku mimo ústav s dohľadom ASA Trnava, odkiaľ bol dňa 18.02.2015 z organizačných dôvodov vyradený. Dňa 19.02.2015 bol zradený na pracovisko s dohľadom v ústave BT Dominik. Jeho pracovná morálka je hodnotená kladne.

Pri hodnotení osoby obžalovaného W. B. súd zistil, že doposiaľ bol 1 krát súdne trestaný, a to trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/39/2013 zo dňa 09.07.2013, právoplatný dňa 18.12.2014, pre prečin ublíženia na zdraví vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 k § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona (tento skutok spáchal ako mladistvý) a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov. Vo vzťahu k tomuto odsúdeniu súd konštatuje, že prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, nakoľko trestný rozkaz bol obžalovanému oznámený až po tom, čo spáchal predmetný zločin lúpeže. Od roku 2010 do súčasnosti bol obžalovaný W. B. 2 krát postihnutý za priestupok. Zo správy o povesti Mesta Partizánske na obžalovaného súd zistil, že tento nemá na mestskom úrade riešené žiadne spory a nebol riešený komisiou VOP.

Pri uložení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osoby páchatelov, ako aj možnosti ich nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok.

U obžalovaného Y. B. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Trestného zákona, že sa priznal k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutoval. Ďalej u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Trestného zákona a to, že bol už za trestný čin odsúdený. Navyiac u obžalovaného súd zistil, že tento už v minulosti bol odsúdený za zločin, pričom toto odsúdenie nebolo u neho zahľadené a preto u neho bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona, a teda k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu polovicu (nová trestná sadzba je potom 66 mesiacov až 96 mesiacov). V danom prípade súd považoval uloženie trestu obžalovanému v

novu určenej trestnej sadzby, s ohľadom na závažnosť spáchaného trestného činu, na jeho následok, ako aj na osobu páchatela, spôsob spáchania skutku a na postoj páchatela k spáchanému skutku za neprimerane prísne a v danom prípade súd aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu s poukazom na ustanovenie § 39 ods. 3 písm. d/ Trestného zákona. Na základe toho v zmysle § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 5, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, mu súd uložil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby (majúc na zreteli ustanovenie § 39 ods. 3 písm. d/ Trestného zákona), vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne, nakoľko v danom prípade mal súd za to, že len nepodmienečný trest odňatia slobody môže u obžalovaného splniť svoj účel, keďže tento už v minulosti bol odsúdený, a to aj na nepodmienečný trest odňatia slobody a toto odsúdenie obžalovaného neodradilo od páchania ďalšej trestnej činnosti. Súd pri ukladaní trestu zohľadnil aj správu z ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, v zmysle ktorej bol obžalovaný hodnotený kladne, ako bezproblémový, nekonfliktný so záujmom o zaradenie do prípadných pracovných činností, ktorý si riadne plní svoje povinnosti a nariadenia uložené nadriadenými. Takto uložený trest v dostatočnej miere bude plniť požiadavku nielen represie, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie. Nakoľko obžalovaný už bol v predchádzajúcich 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

U obžalovaného W. B. súd zistil jedna poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. l/ Trestného zákona, že sa priznal k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutoval. Ďalej u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Trestného zákona a to, že spáchal viac trestných činov. Nakoľko obžalovaný spáchal predmetný skutok skôr ako bol za iný jeho trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, teda v danom prípade trestný rozkaz Okresného súdu Trnava č.k. 6T/39/2013-453 zo dňa 09.07.2013, oznámený obžalovanému 18.12.2014, právoplatný toho istého dňa, je potrebné postupovať v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona a uloženie súhrnného trestu. V prípade obžalovaného išlo o súbeh dvoch trestných činov (z ktorých jeden je zločin), spáchané dvoma skutkami, a teda v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona došlo k uplatneniu tzv. asperačnej zásady a teda k zvýšeniu hornej hranice trestnej sadzby najprísnejšie trestného činu (zločinu lúpeže) o jednu tretinu. Aj v prípade obžalovaného W. B.S. súd považoval uloženie trestu v novo určenej trestnej sadzbe, s ohľadom na závažnosť spáchaného trestného činu, na jeho následok, ako aj na osobu obžalovaného, spôsob spáchania skutku a na postoj obžalovaného k spáchanému skutku za neprimerane prísne a v danom prípade súd aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu s poukazom na ustanovenie § 39 ods. 3 písm. d/ Trestného zákona. Preto podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 110 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona mu súd uložil súhrnný trest odňatia slobody pod dolnou hranicou upravenej trestnej sadzby (zvýšená horná hranica trestnej sadzby o 1/3-inu - 36 mesiacov až 128 mesiacov), vo výmere 30 mesiacov podmienečne s probačným dohľadom a so skúšobnou dobou v trvaní 36 mesiacov, nakoľko v danom prípade mal súd za to, že aj podmienečný trest odňatia slobody pod dolnou hranicou trestnej sadzby (s prihliadnutím na ustanovenie § 39 ods. 3 písm. d/ Trestného zákona) s probačným dohľadom pri uložení primeranej skúšobnej doby a zároveň za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení v zmysle § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona môže u obžalovaného splniť svoj účel. Súd zohľadnil závažnosť obžalovaným spáchaných trestných činov, ako aj jeho predchádzajúci život a pri rozhodovaní o treste bral do úvahy aj skutočnosť, že obžalovaný doteraz nebol súdne trestaný. Zohľadnil tiež skutočnosť, že sa od roku 2010 až do súčasnosti dopustil 2 priestupkov. Podľa názoru súdu účel trestu je možné zabezpečiť aj podmienečným trestom odňatia slobody. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že bude záležať len na obžalovanom, ako využije šancu, ktorá mu bola daná a či naozaj začne viesť riadny život a tento povedie počas plynutia celej skúšobnej doby. V opačnom prípade dôjde k premene trestu z podmienečného na trest nepodmienečný.

Nakoľko sa obžalovaný W. B. dopustil predmetného trestného činu pod vplyvom alkoholu, súd zároveň obžalovanému uložil obmedzenie v zmysle § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov. Taktiež súd obžalovanému uložil povinnosť v zmysle § 51 ods. 4 písm. e/ Trestného zákona osobne sa ospravedlniť poškodenému.

Nakoľko súd ukladal súhrnný trest, zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste vo vzťahu k obžalovanému W. B. uloženým mu trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/39/2013-453, zo dňa 09.07.2013, oznámený obžalovanému dňa 18.12.2014, právoplatným dňa

18.12.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaní urobili vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).